

Den danske banerekord fra 1976 til 2015:

Andet afsnit af den danske banerekord sluttede i 1964, hvor Elaine Rodney vandt Copenhagen Cup over normaldistancen i kilometertid 1.15,4. De to danske stjerner Eminent og Excellent havde fået åndenød og var distanceret med henholdsvis 115 og 170 meter. Det hører med til forståelsen af, hvor stort det var, da danskfødte Tarok 12 år senere satte ny dansk banerekord 1.15,2.

Læs om svindelnummeret med en amerikanske hingst og om de dramatiske begivenheder og kritiske kommentarer, der ændrede Hambletonian Stake, Elitloppet og Copenhagen Cup.

Billy Haughton på besøg fra USA med superhoppen Keystone Pioneer

Tekst: Lars Donatzky

Tarok og Jørn Laursens to dueller mod Wiretapper (Sören Nordin) i Koster Memorial d. 26. september 1976 er blandt andet af de ovennævnte grunde det mest opsigtsvækkende i min opfattelse af dansk travhistorie, men da løbsdagen er blevet beskrevet under 'Historiske nedslag' her på siden, skal den ikke gentages her. Blot skal det slås fast, at det danske par sejrede to gange, her fire uger efter derbysejren, og nu på et nyomlagt og for første gang doseret banelegeme. Svenskamerikaneren Wiretapper var favorit både i den indledende afdeling på sprint og i finalen på 2000 meter, men Wiretapper blev begge gange afvist i en intens fight. På sprint satte Tarok sin imponerende banerekord 1.15,2, samtidig ny europarekord for 4-årsheste.

Tarok og Jørn Laursen afviser Wiretapper og Sören Nordin i 1.15,2 i 1976. Foto: Burt Seeger.

Året efter fik vi for første gang en rigtig amerikansk ekipage til start i Copenhagen Cup, da Hickory Pride-hoppen Keystone Pioneer kom på besøg med den 53-årige USA-championtræner Billy Haughton, som tolv gange i perioden 1953 til 1968 havde været sæsonens mestvindende kusk i USA .

Keystone Pioneer var året forinden kåret til årets travhoppe i USA, hvor hun havde vundet ni på stribe, og hun var ganske vist blevet besejret af vallakken Pride of Carlisle i foråret 1977, men havde alligevel løbet 1.12,3 eller blot 2/10 sekund fra verdensrekorden for hopper.

Banerekorden fra 1976 til 2015

Det gav favoritværdighed allerede ugen før i Elitloppet, hvor det blev til sejr i 1.14,5 i det indledende heat, men hvor Keystone Pioneer var overtændt fra spor nr. 1 i finalen og galoperede masser af meter væk før en ny senere galop. Også Tarok kom væk i en håbløs start i Stockholm, hvor Eleazar (Leopold Verroken) vandt knebent foran Wiretapper (Sören Nordin) og Dauga (Jean René Gougeon).

*Keystone Pioneer (Billy Haughton) vinder Copenhagen Cup 1977 med Granit (Gerhard Krüger) nærmest.
Foto: Burt Seeger.*

Den dag Tarok hostede

Eleazar startede ikke i København, Tarok blev slettet på grund af hoste til reelt tab af publikum og omsætning. Til gengæld leverede Keystone Pioneer og Billy Haughton en strålende opvsning efter en forsigtig startafgang og en rolig førstekilometer. Da Quick Work (Buddy Gilmour) galoperede under pres, blev hun så at sige alene på banen. Hun holdt tempoet, selv om løbet var 400 meter længere end alt, hun havde prøvet før, og banerekorden og den specielle verdensrekord på 2000 meter (på 1000 meter-bane) blev sænket til 1.15,0. På andenpladsen blandt løbets blot otte deltagere kom Granit for Gerhard Krüger, som havde været meget kritisk over for det store antal deltagere (12) i Elaine Rodney-rekordløbet årtiet tidligere. Tilsyneladende med held. Som tredje kom Dauga ligesom i Stockholm.

Det italienske VM

Billy eller rettere William R. Haughton fortalte, at han anså Keystone Pioneer for at være i klasse med tidligere rekordhopper og verdenschampions som Elaine Rodney, Une de Mai og Roquepine. Sidstnævnte havde vundet Copenhagen Cup i 1966 for Jean René Gougeon, Prix d'Amérique 1966-1968 og VM (International Trot) på Roosevelt Raceway i 1967 og 1968, og "selvfølgelig" var Keystone Pioneer og Haughton storfavoritter (12:10), da VM med deltagelse af Tarok og Jørn Laursen kørtes i slutningen af juli 1977.

Delfo (Sergio Brighenti) førte an med Bellino II og Tarok efter sig. Midtvejs avancerede Keystone Pioneer, men så sendte Jørn Laursen Tarok ud i andet spor, og Haughton blev siddende bagved. Dermed fik Brighenti en fordel, som han sikkert udnyttede, da Tarok ikke kunne holde positionen.

William R. Haughton – her med Keystone Pioneer i 1977 – døde efter styrt på Yonkers 1986. Foto : Burt Seeger.

Pioneer-Kit Lobell-Dame Lavec-Raja Mirchi

Keystone Pioneer blev fjerde, og da hun sluttede løbskarrieren, var hun noteret for 48 sejre og en præmiesum over en million dollars samt vinderrekorden 1.13,1. Datteren Kit Lobell fra 1985 vandt til gengæld VM 1989 foran Indus og i alt 1,7 millioner dollars med rekord 1.11,3, og Kit Lobells datter Dame Lavec er mor til Raja Mirchi og Lavec Kronos, der har vundet hhv. ca. 8,7 og 5,8 millioner sek. Trav ER historie.

Billy Haughton er blandt de travkuske, der omkom som følge af et styrt i væddeløb. Det skete med en pacer på Yonkers i juli 1986, hvor hans alvorlige skader i hovedet medførte døden ti dage senere.

Det "svenske" Hambletonian - det sidste med fire heat

Næste bane- og verdensrekordholder var Pershing for Berndt Lindstedt i Copenhagen Cup 1978, blot året efter Keystone Pioneer, men inden nærmere omtale af præstationen skal laves en afstikker til Hambletonian Stake i Du Quoin i Illinois 1976 af flere grunde.

Her blev historiens sidste Hambletonian, hvor vinderen blev udsat for fire heats, afviklet. Årsagen var, vinderen Steve Lobell (Billy Haughton) kollapsede efter 4.heat, hvorefter propositionen fremadrettet blev ændret til maksimalt tre optrædener for den enkelte hest.

Steve Lobell vandt altså, men se hvilke tre stjerner, der også var med på placeringer : Quick Pay, Zoot Suit og Pershing.

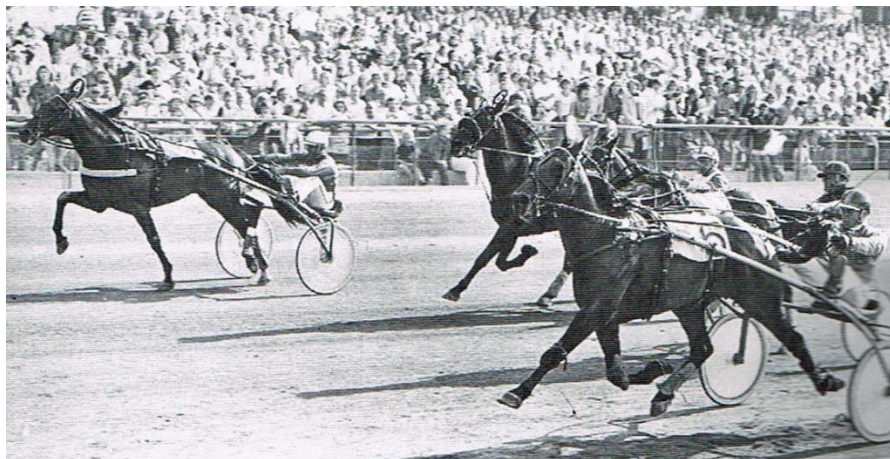
Alle tre endte i svensk avl, alle tre med stor succes og stjerner som henholdvis Victory Tilly, Zoogin og Mack the Knife blandt børnene, og alle med mere end 1000 afkom. Det vil næppe være forkert at påstå, at de tre har fået en afgørende betydning for udviklingen af den svenske travsport. Ja, og så skal det også med, at Steve Lobell blev far til Junior Lobell og morfar til Mack Lobell.

Sidste champ før Stig H.-serien

Pershing var skadet efter Hambletonian og blev købt med henblik på avl af K. G. Bertmark, med krav om supplerende betaling, hvis han ville lade hingsten starte. Det ville han, og det skulle vise sig at blive en kæmpesucces. Berndt Lindstedt var endnu ikke flyttet helt til USA, og han præsterede at blive Solvalla-champion i 1978.

Det var og blev en sensation, for i de 72 sæsoner fra 1934 til 2005 har der i 70 af dem stået enten en af brødrene Gösta, Sören og Gunnar Nordin eller Stig H. Johansson øverst på sejrsskamlen. Den anden "sensation" var Erik Larsson i 1949.

Vi var så heldige at have besøg af europachampionen Pershing og Lindstedt i alt i seks starter, begyndende med Koster Memorial 1977, hvor han var fire år, og hvor Tarok var helt uden chance for at give ham 20 meter forud. I det indledende løb på sprint passerede Pershing hele feltet på en 250-meters speed på eller under 1.10 på sidste langside. Konkurrenterne "stod stille". Jeg stod måbende med åben mund og har ikke siden set tilsvarende. Jeg tænker, at andre løbsvidner har samme opfattelse. Det måtte være verdens bedste hest.

*Pershing og Berndt Lindstedt (tv) fanger lige før mål Duke Iran (Stig H. Johansson) i Copenhagen Cup 1978.
Foto : Burt Seeger.*

Det viste sig vel at være rigtigt, i hvert fald satte Pershing verdensrekord i Copenhagen Cup 1978 med 1.14,2-2011 meter (normaldistance uanset banestørrelse). Sejren kom i hus efter en voldsom slutspeed, hvor Duke Iran (Stig H. Johansson) først blev fanget på selve målstregen, og senere samme år forbedrede Pershing den europæiske snorestartsrekord (dermed verdensrekord) til 1.14,0-1629 meter fra Gelsenkirchen.

Lindstedt udvirkede sporvalg og Pershing vandt

En uge før Copenhagen Cup-sejren havde Pershing vundet det indledende heat i Elitloppet i europæisk banerekord 1.13,2, men lodtrækningen gav Pershing og Lindstedt spor nr. 1 i finalen, og det var ikke noget for Pershing, der galoperede fra indersporet ligesom Keystone Pioneer året inden.

Berndt Lindstedt kritiserede, at vinderne ikke selv kunne vælge spor, og så blev det rettet i Elitloppet allerede fra 1979, hvor Lindstedt valgte finalespor nr. 3 til Pershing til en rolig start og en sikker sejr fra andet par udvendigt.

Pershing og Lindstedt efter elitloppssejren

Pershing sluttede 1979-sæsonen som vinder af Grand Circuit, og det var også det år, Tarok og Jørn Laursen to gange imponerende slog rivalen i Koster Memorial. Tarok var på "hjemmebane" og helt i zenit, Pershing med lidt af en offday. Pershing sluttede med 55 sejre i 115 starter og mere end fire millioner sek. Indtjent.

Folk der har set den lange, lidt kedeligt udseende hingst begynde et angreb og skifte fra en uengageret stil og en lidt sjusket gangart til energisk rent trav med stor skridtlængde og en efterfølgende eksplosion i speed, de glemmer det aldrig. Det var som om hesten var et rovdyr og konkurrenterne et "bytte", der skulle fanges.

Faderen var "forbryder"

Pershing og Zoot Suit var begge sønner af Stars Pride-sønnen Nevele Pride, der ti år tidligere i 1969 sammen med Stanley Dancer havde forbedret Greyhounds 31 år gamle verdensrekord 1.11,6 fra 1938 til 1:54 4/5 eller 1.11,4. Det skete i et rekordforsøg i Indianapolis med tre "promptere", fuldblodsheste forspændt sulkyer og kørt af Bill Haughton, Delvin Miller og Vernon Dancer. En kollegial indsats kronedes med held.

Nevele Pride havde et hårdt temperament, han kunne finde på at sparke, bide og direkte gå til angreb på mennesker, og han blev holdt af to staldmænd med stænger, da han skulle males. Desuden fik han af samme årsag sin helt egen (stadig eksisterende) stald med direkte adgang til folden som avlshingst på Stoner Creek farm.

Vitsen forstået halvtreds år senere

I Danmark fik vi stor glæde af Nevele Pride-sønnerne My Nevele (Walther Kaiser) og senere den tredobbelte Copenhagen Cup-vinder Meadow Roland (Preben Kjærsgaard), og My Nevele kæmpede netop strålende flere gange bag den næste "danske" banerekordholder, verdenschampionen Ideal du Gazeau (Eugène Lefèvre).

Ideal du Gazeau er en af de meget "franske" med 83% fransk blod, hvis vi altså medregner de ca. 6%, der kommer gennem de to tipoldefædre fra 1938-generationen, Quiroga II og Quiproquo II. Begge var opdrættet af Albert Veslard, som igennem en række år havde brugt den franske hingst Gaël på stutieriet Haras de Ginai, hvor Fabrice Souloy nu holder til.

I 1992 fortalte Alberts søn René, at Veslards egne hopper i 1937 i stedet for Gaël var blevet bedækket med den amerikanske Calumet Delco, som efter at have været årets traver i Wisconsin som treårs i 1933 blev solgt til Frankrig, hvor han straks fik kæmpessucces i væddeløbene på grund af sin store speed.

På stutieriet sagde man dengang, at Calumet Delco blev brugt som "teaser", nu blev det indrømmet, at han havde været reel stand-in for Gaël på stutieriets egne hopper, og forklaringen var den simple, at det franske forbund i 1937 havde lukket stambogen hermetisk for nyt amerikansk blod. Skulle Veslard bruge Calumet Delco, så måtte han snyde.

Derfor er det selvfølgelig også både provokerende og humoristisk, at det ene af børnene netop kom til at hedde Quiproquo, som vel bedst kan oversættes som "erstatning" eller "forveksling".

Vitsen gik altså først op for menigmand ved indrømmelsen mere end halvtreds år senere. Formentlig er de tidligere årgange af Gaël ikke falske, og i så fald kan det give en forklaring på, at Quiproquo II blev sat til at bedække sin "halvsøster" Normarchie, der var fra Gaëls 1935-årgang. Mødet gav hingsten Chambon, oldefar til Ideal du Gazeau. Men det er altså nok kun på papiret, at Chambon havde samme morfar og farfar.

Ideal du Gazeau blev tre gange verdenschampion i New York. – Foto: Burt Seeger.

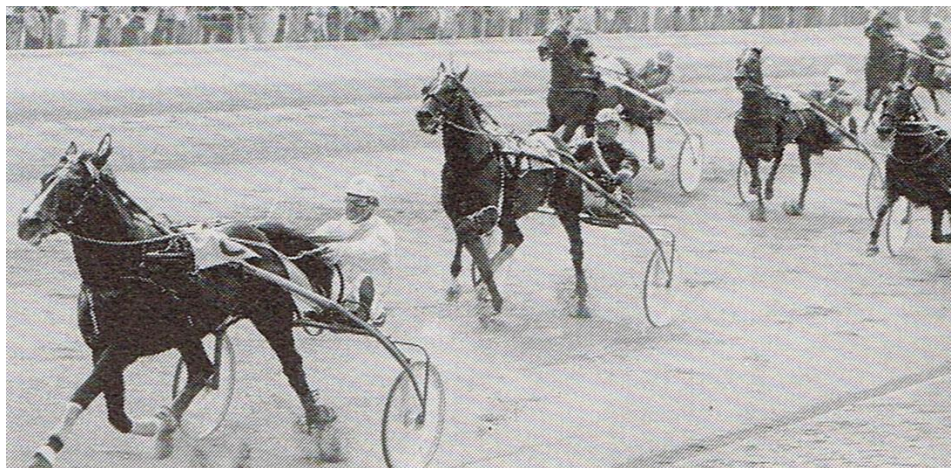
En af Europas gennem tiderne bedste

Den kulsorte Ideal du Gazeau med de hvide aftegn var en af Europas gennem tiderne bedste heste, med sejr i Criterium for 3, 4 og 5-åringer og dobbelt Prix d'Amérique-sejr, ligesom han i udlandet vandt bl.a. Elitlopp og Copenhagen Cup to gange, mens han tre gange slog alle i International Trot, også kaldet VM i New York.

I alt vandt han 60 gange i 99 væddeløb og tjente 15.369.642 francs, hvor cirka halvdelen blev vundet udenlands.

Hans 1980-sejre i Elitloppet og Copenhagen Cup med en uges mellemrum er ofte omtalt på grund af My Neveles andenpladser i de samme løb for en fremragende kørende Walther Kaiser, men banerekorden 1.14,0-2011 meter blev sat i 1982, hvor Pluvier Lee (Preben Kjærsgaard) og U.S. Thor Viking (Stig H. Johansson) åbnede hårdt den første kilometer. Ideal du Gazeau angreb mod spidsen på sidste omgang og blev udsat for pres af Snack Bar med Håkan Wallner. Gennem opløbet forlod Ideal du Gazeau og Eugène Lefèvre konkurrenten, som det ses på Burt Seegers foto.

Idealens afstamning var vel ikke noget at råbe hurra af, og han havde f.eks. en storesøster, der startede 24 gange uden at tjene 1 franc. Han blev købt til avl i Sverige, hvor Lovely Godiva, Peace on Earth og His Majesty vel blev bedst blandt afkommene.

Ved rekorden 1.14,0 i Copenhagen Cup i 1982 var Ideal du Gazeau og Eugène Lefèvre klart foran Snack Bar og Håkan Wallner. Foto: Burt Seeger.

Takter-årene

I 1983 blev Ideal du Gazeaus rekord sænket af Copenhagen Cup-vinderen E.O. Bruun (Bo William Takter) til 1.13,9, men da havde Dilli Hanover i sit "vanvittige" januarløb sprintet 1.13,5 for Steen Juul, hvorfor hverken E.O.Brunns eller samme dags Copenhagen Open-vinder Meadow Debibo (Ulf Nordin) med 1.13,8 kom til at gælde som dansk banerekord.

Året var helt enestående for "barfodskørende" Bo William Takter, der var champion på Jägersro, og selv om "hurtigraveren" og Noble Victory-sønnen E.O. Brunn gav odds 24 i Charlottenlund, så havde den måneden før vundet Oslo Grand Prix til odds 13. Det svenske derby vandt Bo William med Micko Fripé, der fik skoene revet af kort før start. Og så vandt han også Mesterskab for Danmark med Erik Friis-ejede Dorians Music.

Året efter i 1984 var Johnny Takter kuskechampion i Malmø, mens Bo William flyttede til Tyskland, og det var Johnny, der i Copenhagen Open fik ram på Dilli Hanovers banerekord med supersprinteren Matiné. Den 5-årige hingst blæste banen rundt til sejr i 1.12,9, men vi lagde mere mærke til, at 4-årige Game Høgh fulgte godt med i slipstrømmen til andenplads 1.13,3 for Axel Jacobsen. Den sænkede dansk 4-årsrekord markant med 1,3 sekund.

Matiné (Johnny Takter) 1.12,9 foran Game Høgh (Axel Jacobsen) i 1.13,3 i 1984. Foto : Burt Seeger.

Matiné, der året efter vandt Hugo Åbergs Memorial, havde en lidt speciel afstamning med morfar Limit, den russiske travser, der var blevet købt til Sverige som unghest i 1963 og i alt nåede op på over 100 sejre i regi Sören Nordin.

Den næste banerekordholder, amerikanske S.J.'s Photo, løb sine 1.12,8 for David Wade på normaldistancen 2011 meter i 1995 ved sejren i Copenhagen Cup. På det tidspunkt var der kun 3/10 sekund ned til Sugarcane Hanovers normaldistance-verdensrekord på 1000 meter bane.

Som Sugarcane Hanover løb S.J.'s Photo sit rekordløb i dødens. David Wade satte først alvorligt pres på Bolets Igor 300 meter før mål, og konkurrenterne Bullville Victory, Tamin Sandy og Bijou de Bignon fulgte tæt efter den sikre 20:10-vinder. Det var en velfortjent og storslået revanche efter en kæmpegalop som favorit i eliteløpsfinalen, hvor Wade følte sig "klippet" i startkampen af medfavorit og senere vinder Copiad og Berglöf. Inden da havde S.J.'s Photo vundet i Finland og var blevet nr. 2 i Oslo.

S J's Photo (David Wade) vinder Copenhagen Cup 1995. Se tåvægte, gummiboots og albueboots. Man følte sig hensat til foprtiden. Foto: Burt Seeger.

Speedy Crown manglede

Med sin far Photo Maker v. Hickory Pride-sønnen Yankee Bambino og sin morfar, Super Bowl-sønnen Kawartha Mon Ami, var S J's Photo meget usædvanlig afstammet blandt amerikanske topheste fra årgang 1990, og det mest bemærkelsesværdige er måske, at stamtavlen ikke byder på et eneste indslag fra Speedy Crown .

Det var ganske vist kun 18 år tidligere, at fænomenet Speedy Crown var gået til avl efter Hambletonian-sejr i 1971, men der fandtes i midten af halvfemserne så at sige ikke en amerikansk travser "med respekt for sig selv", der ikke på en eller anden måde var efterkommer af denne avlschampion.

Forholdet illustreres f.eks. ved S J's Photos ti jævnaldrende Hambletonian-finalister i 1993: To havde Speedy Crown som far, en som morfar og en som farfar, og de seks øvrige havde hingsten som oldefar. Dette viser også det hurtige generationsskifte i USA, for 1990-føllene var jo blot Speedy Crowns årgang nr. 18, hvorfor hingsten var den mest "almindelige" oldefar i en alder af 22 år.

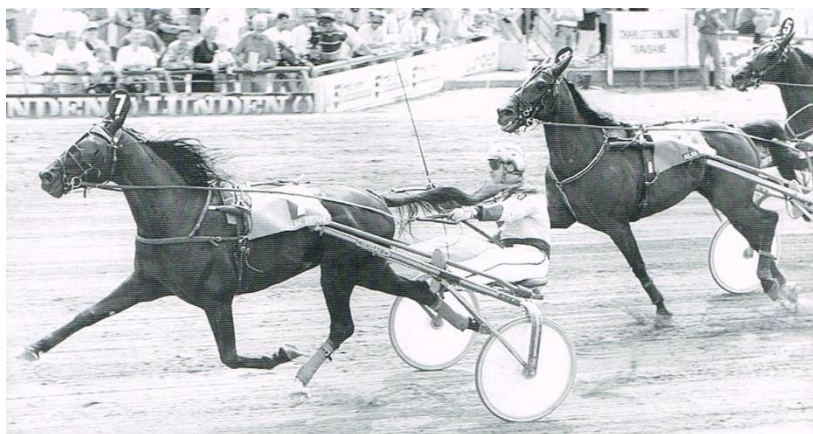
Det fremgår heraf, at S J's Photo ikke var med i Hambletonian, og hans karriereindledning foregik udenom de største løb, men til gengæld med 13 sejre i 13 forsøg som toårs, hvor han bl.a. løb på Rosecroft-banen i Maryland. Først som fireårs og fremårs tog hesten for alvor livtag med de bedste med succes, og femårsæsonen med sejr i Nat Ray, Titan Cup og den store europæiske succes var hestens bedste. Den indeholdt også verdensrekord 1:10,2 for ældre travere i Nat Ray Trot. I alt vandt hingsten 46 gange i 76 forsøg med præmier på 1.473.946 dollar.

Også på en anden måde var S.J.'s Photo eller måske snarere forspændingen af den usædvanlig for sportens topatleter. Hesten løb med reelle tåvægte med gummiboots og med albueboots, så man følte sig hensat til tidligere tider. Og det kunne vel også ses på en lidt "stampende" gangart.

Nu ved vi her mange år efter, at hesten blev en fremragende avlshingst, både her og hisset, og med tre danske derbyvindere på stribe i 2004-2006 Good Guy Dk, Home Blåbjerg og I'm a Photo. De mestvindende danske afkom indtil nu er dog dobbeltmillionærene O'Grady og Montgomery Hill.

Resten af rekordholderne indtil Robert Bi er dansktrænede, og på nær Mathilde Trøjborg (Koster Memorial 2010) og Sleipner i 1997 (på derbydagen) har de alle sat deres rekord i Copenhagen Open på Copenhagen Cup-dagen. Sprinterdistancen har givet dem den afgørende rekordfordel mod Copenhagen Cup's 2011 meter, for det er jo oplagt, at vinderne af Copenhagen Cup har holdt højere klasse hele vejen igennem.

Rekordholderne 1996 Return Onion (Birger Jørgensen), 1997 og 1998 Sleipner (Flemming Jensen) og 1999 Mill Chess (Max Nielsen) hørte til topsprinterne og tophestene i sluthalvfemserne, der også omfattede heste som Palle Parc, Piccolo Diavolo, Rudolf Le Ann, Atom Tess, Frisky Frazer og Gill's Victory, og de fleste af disse var med i et eller flere af rekordløbene.

Return Onion flyver for Birger Jørgensen i 1996. 1.12,6 foran Sun Quick og Sleipner. Foto: Burt Seeger.

Per N. Rasmussens Return Onion var helt på dupperne til klar sejr for Birger Jørgensen til odds 105:10 i 1.12,6 i 1996, hvor Aces Noble (Jim Frick) var storfavorit til 16:10, og da Sleipner vandt på derbydagen for Flemming Jensen året efter i 1.12,1 til 35:10, var det foran Rudolf Le Ann (Birger Jørgensen) i et løb med Frisky Frazer (Axel Jacobsen) som storfavorit til 14:10.

Til fartbøde

Året efter var Sleipner og Flemming Jensen klar i juni, til en overlegen favoritsejr i 1.12,0 foran Return Onion (Birger Jørgensen), og denne rekord blev så slået i en nådesløs fight 364 dage senere, hvor Mill Chess (Max Nielsen), Palle Parc (Nicolaj Andersen) og Sleipner (Flemming Jensen) strøg næsten samtidigt over mål i kilometertiden 1.11,8. Mill Chess gav odds 77:10.

Mange husker sikkert den fremragende kamp i 1999. Mill Chess (Max Nielsen) vinder i midten i 1.11,8 foran Palle Parc (Nicolaj Andersen) th. og Sleipner (Flemming Jensen) yderst i banen. Foto: Burt Seeger.

Mens Sleipner havde holdt sig præcis på farten 50 km i timen, svarer 1.11,8 til 50,14 km/time, og løbet var derfor historisk på den måde, at det var første gang, hestene løb hurtigere inde på banen end det var tilladt at køre på Ordrup Jagtvej udenfor.

Sleipner vandt 53 sejre i karrieren, mens Return Onion på pengene var bedst af disse med 1,7 millioner kr. indtjent.

Juul-festival

Tre af de fire sidste danske rekordholdere har Steen Juul stået for, to af dem med Frisky Frazer-sønnerne In Cap n' Gown og Korvet Klintholm, men da både Korvet Klintholm og Mathilde Trøjborg som Dilli Hanovcer har været omtalt ved indlænderrekorden og hopperekorden før, forbigås disse her.

Svenskfødte In Cap n' Gown var i 2007 fjerdefavorit til 90:10, da Juul kørte ham til sejr i 1.11,6 foran Shaft (Jean Michel Bazire) i et løb med fire jævnbyrdigt spillede svenske trænedede favoritter, men selvfølgelig var det en større præstation, når Bazire og Kool du Caux vandt Copenhagen Cup i løbsrekord 1.12,0 over distancen 2011 meter senere på dagen.

In Cap N'gown og Steen Juul afviser Shaft (Jean Michel Bazire) i 1.11,6 i 2007. Foto: Burt Seeger.

Det må jo have været godt vejr på mange Copenhagen Cup-dage. Historien gentog sig i 2011. Først vandt Neo Holmsminde i ny banerekord 1.10,2 kort foran Unforgettable (Michael Schmid) i 1.10,3, før Libeccio Grif og Björn Goop sænkede løbsrekorden i Copenhagen Cup til 1.10,7.

Ingen af dem var favoritter. Hos Neo Holmsminde var I Won't Dance og Erik Adielsson favoritter til 17 :10, men med galop, og i Copenhagen Cup var Local Conch (Flemming Jensen) nok noget national-optimistisk blevet favorit fra anden række til 28:10.

Det skyldtes hans danske rekord 1.10,0 fjorten dage tidligere i Sweden Cup, hvorfor Neo Holmsminde trods banerekorden aldrig nåede at blive dansk rekordholder. I alt er hædershesten Neo Holmsminde vinder af 4,25 millioner kr. ved 28 sejre i 99 starter.

Atten generationer fra Hambletonian 10 til Robert Bi

Den sidste i perlerækken af banerekorder stod Robert Bi (Robin Bakker) for d. 10. maj 2015. Løbet er nok oplevet af alle læsere, enten på banen eller på Racing Live.

Den italienskfødte femåring med amerikanske forældre havde vundet Orsi Mangelli og det italienske derby som treårs, Europaderbyet som fireårs, men forbløffende nok var den kun femtefavorit i Copenhagen Cup. B.B.S Sugarlight, Maven, Voltigeur de Myrt og Support Justice var spillet mere, selv om Robert Bi mødte op med 17 starter og 13 sejre! Odds blev 7,42, og sejren kom i hus i sidste skridt fra andet par udvendigt, efter at Banks havde afgivet til Maven (Johnny Takter) med 500 meter i 1.08,5, efter at Maven havde løbet kilometeren efter 1.09,3, og efter at Johnny Takter havde forsøgt at stikke af på opløbshjørnet.

Mens banerekordholderen 1910 Baron Silver havde tre generationer tilbage til stamfaderen Hambletonian 10, findes samme stamfader 3327 gange i stamtavlen hos Robert Bi. Hambletonian 10 findes nærmest i 11. generation, og han er i hvert fald også at finde 18 led tilbage.

Artiklen er færdigredigeret november 2015. Korrektioner modtages med glæde på donatzky@hotmail.com

Tilføjelse august 1916 :

Da rekordlisterne kun indeholder bedste rekord ved årets udgang har nedenstående oversigt ikke medtaget den absolutte banerekord på 1.11,7, som Lamott og Knud Mønster satte i Sprintermesteren i Billund i 2007 ved sejr over storfavoritten Classic Grand Cru (1.11,8) og Steen Juul. Det var tre uger før rekorden for In Cap n' Gown.

Men den af Hans Toft opdrættede 'evighedshest' fortjener en ekstra omtale, nu da Stefan Lind-Holm har præsenteret den med et udseende som en lækker unghest ni år senere. Den 13 år gamle hingst har netop gjort start nr. 156 til sejr nr. 43 i Bornholmsmesterskabet 2016 for René Kjær.

Tænk, hvis man efter sprintermesteren havde kunnet forudsige, at to duelleanter ville være på toppen syv- ni år senere, den ene efter en international karriere. Et imponerende stykke arbejde af de forskellige staldfolk!

Banerekorden for Danmark efter 1976								
År	Bane	Hest	Nat.	Ald.	Køn	Kusk	Rek. 1.	Dist.(m)
1976	Ch	Tarok	Dk	4	h	Jørn Laursen	15,2	1609
1977	Ch	Keystone Pioneer	US	5	hp	Billy Haughton	15,0	2000
1978	Ch	Pershing	US	5	h	Berndt Lindstedt	14,2	2011
1982	Ch	Ideal du Gazeau	Fr	8	h	Eugene Lefevre	14,0	2011
1983	Ch	Dilli Hanover	Dk	5	hp	Steen Juul	13,5	1609
1984	Ch	Matine	Sv	5	h	Johnny Takter	12,9	1609
1995	Ch	S.J's Photo	US	5	h	David Wade	12,8	2011
1996	Ch	Return Onion	Dk	7	h	Birger Jørgensen	12,6	1609
1997	Ch	Sleipner	Dk	8	h	Flemming Jensen	12,1	1609
1998	Ch	Sleipner	Dk	9	h	Flemming Jensen	12,0	1609
1999	Ch	Mill Chess	Sv	7	hp	Max Nielsen	11,8	1609
2007	Ch	In Cap n'Gown	Sv	6	h	Steen Juul	11,6	1609
2009	Ch	Korvet Klintholm	Dk	7	v	Steen Juul	11,3	1609
2010	Ch	Mathilde Trøjborg	Dk	6	hp	Flemming Jensen	10,9	1609
2011	Ch	Neo Holmsminde	Dk	6	h	Steen Juul	10,2	1609
2015	Ch	Robert Bi	It	5	h	Robin Bakker	10,0	2011